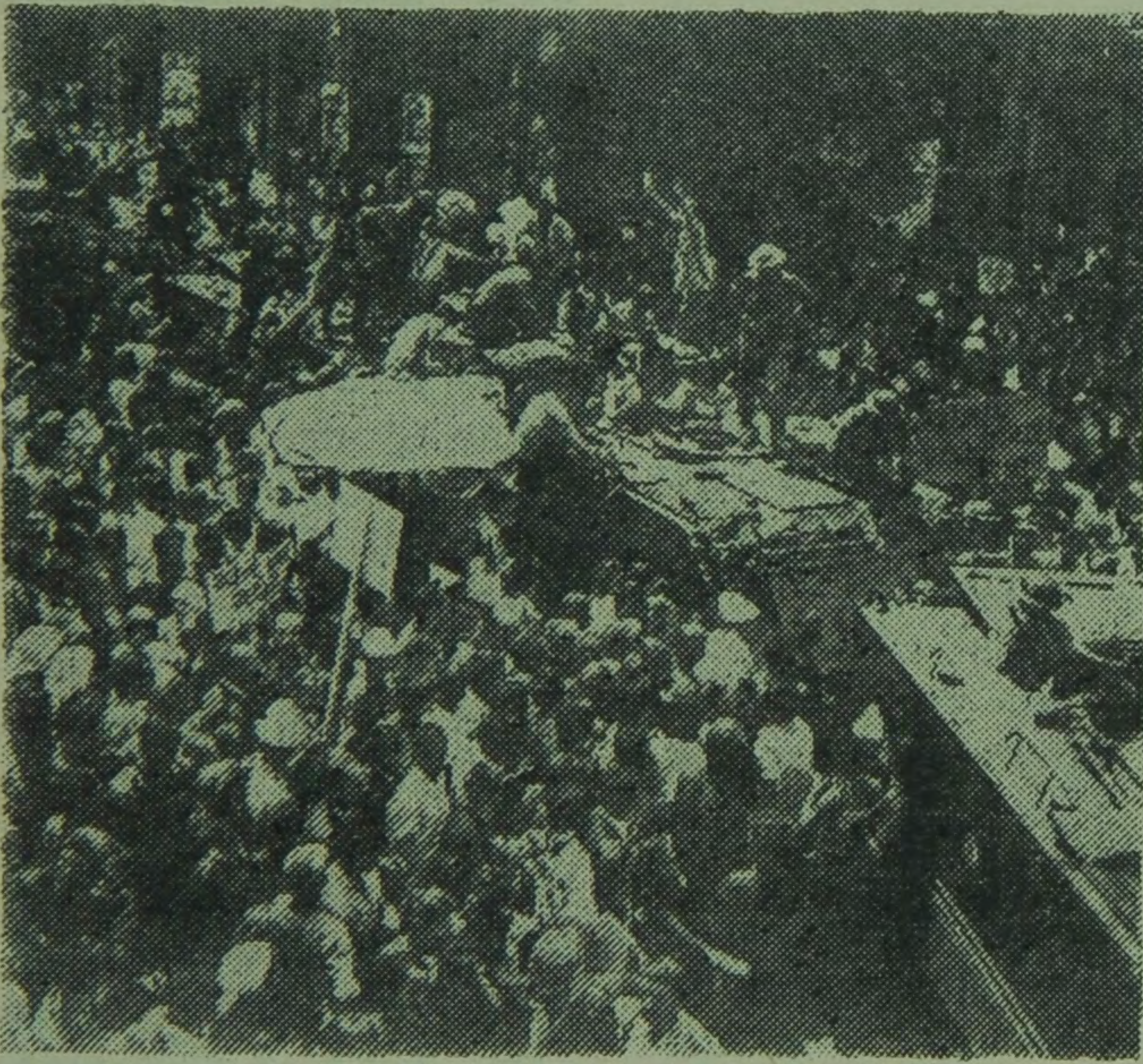

EMEK

HAFTALIK YAYIN

«DİSK'İ MEYDANA GETİREN DEVRİMCİ İŞÇİ SENDİKALARININ VE İŞÇİLERİN GİRİŞTİKLERİ PROTESTO VE DİRENME HAREKETLERİNİ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ OLARAK TAMAMIYLE DESTEKLİYORUZ.»

İktidar İşçilerin Haklı Direnişini Kurşunla Karşıladı

Büyük direnişte işçiler tankları aşıyor

İşçiler Zincirlerini Kırıyor

15-16 Haziranda İstanbul-Kocaeli sanayi bölgesinde Türkiye işçi sınıfı tarihinin en büyük günleri yaşandı. 70 bin işçi, patronları titreten adımlarla, hakları için yürüdüler. Sofralarındaki somunu, yüreklerindeki umudu savunmak için yürüdüler. Polis barikatlarını aşarak, tankların üzerinden atlayarak, silah sesleri arasında pırıl pırıl sevinçli günlere yürüdüler.

YÜRÜYÜŞ BAŞLIYOR

274-275 sayılı kanunlarda değişiklik yapılmasına karşı direnme kararı alan işçiler 15 Haziran sabahından itibaren İstanbul çevresinde 119 fabrikada çalışmayı durdurdular. Gebze-Kocaeli-Ankara asfaltı üzerindeki fabrikaların işçileri toplu olarak İstanbula doğru yürüyüşe geçtiler. «İşçiyiz haklıyız», «İşçiyiz güçlüyüz», «Zincirlerimizden başka kaybedecek bir şeyimiz yok», «yaşasın işçi sınıfı», «kahrolsun faşizm» «Hükümet istifa», «Demirel istifa», «Satılmış Türk-İş» gibi bilinçli sloganlarla yürüyen işçiler, önlerine konan barikatları dağıtarak şehrin merkezine doğru ilerlerken keşif uçakları kilometrelerce uzunluktaki yürüyüş kolunun üzerinde uçuyordu.

MESELENİN KÖKÜ

Son yıllarda devrimci sendikalar etrafında gittikçe güçlenen işçilerin ekonomik müca-

Devamı 4 de

GÜNDEM

Değerli okurlar,

İktidarın, işçi hareketlerini bastırmak, devrimci sendikaların gelişmesini önlemek, sendikacılığı uydu sendikacılığın ve sarı sendikacıların tekelindeki bir alan haline getirmek ve grev hakkını fiilen kullanılmaz kılmak için 274 ve 275 sayılı kanunlarda yapmak istediği değişiklikler, işçilerin halen devam eden büyük direnişine yol açtı. Aslında bu kanun değişikliği, toplumsal hayatımızın bütün kesimlerinde, hakim sınıfların ve onların iktidarlarının giriştiği faşist baskı ve terör kampanyasının bir parçasıydı. Faşist bir siyasi düzeni kurmanın en ileri adımlarından biri bu kanun değişikliği ile atılıyordu.

Devamı 4 de

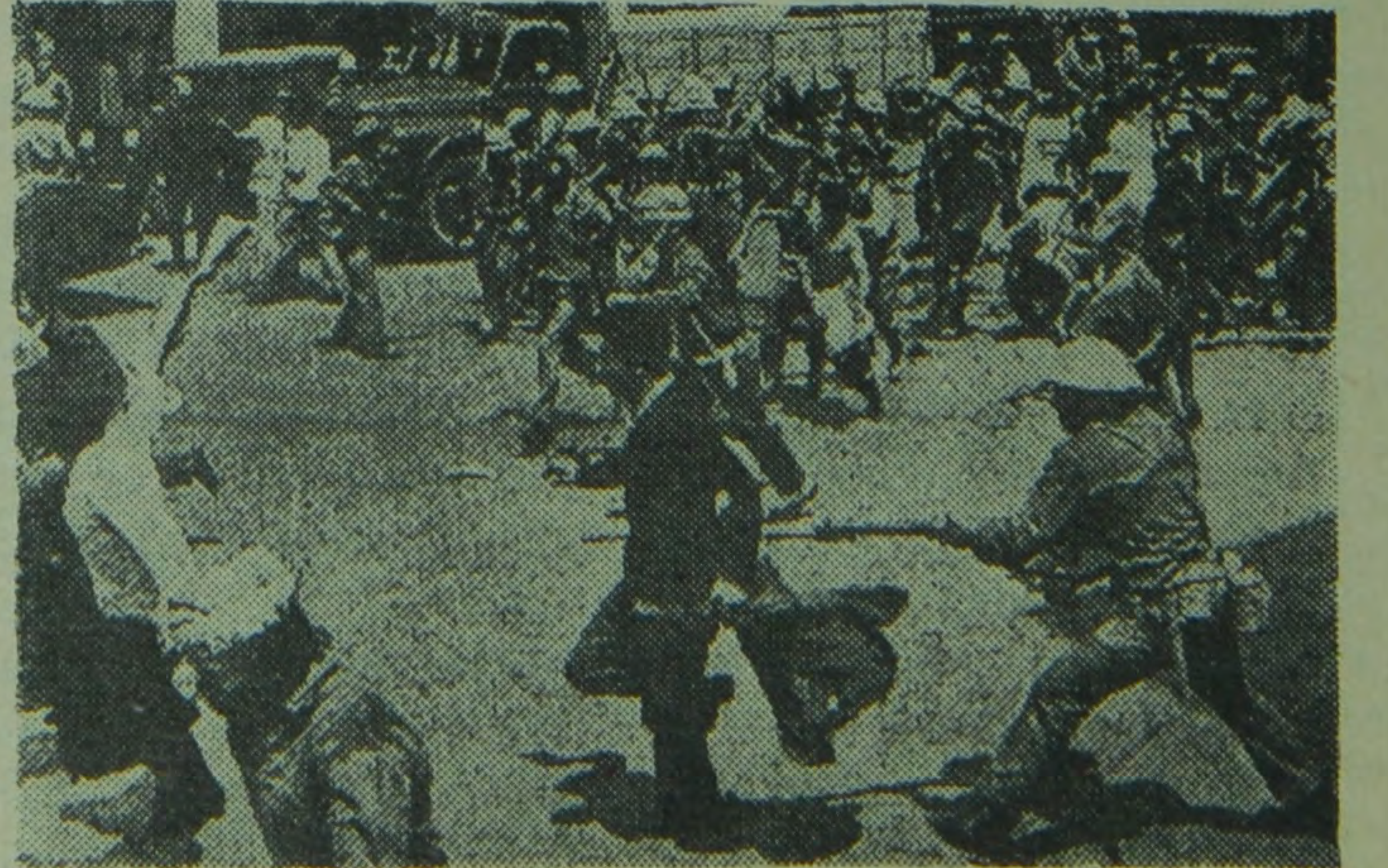
TİP İŞÇİLERİN YANINDA

Türkiye halkının demokrasi, bağımsızlık ve sosyalizm savaşının öncüsü Türkiye İşçi Partisi, daha olaylardan bir kaç ay önce, iktidarın anti-demokratik özlemlerine dikkati çekmiş ve bütün ilerici güçleri faşizme karşı mücadeleye çağırmıştı. İktidarın anti-demokratik, faşist uygulamaları, anında Türkiye İşçi Partisinin kararlı tepkisini karşısında buluyordu.

Son işçi direnişi de böyledir. Türkiye İşçi Partisi, metinlerini öteki sayfalarımızda bulacağınız bildirilerle, ilk andan itibaren, işçi direnişini tamamiyle desteklemiştir. İktidarın anti-demokratik çabalarına karşı çıkmıştır.

Türkiye İşçi Partisi'ne mensup işçiler, öteki arkadaşları ile beraber bu haklı mücadeleye katılmışlar ve en ön saflarda yürümüşlerdir. Türkiye İşçi Partisi, ülkemizdeki bütün ilerici hareketlerin yanında olduğunu

Devamı 4 de

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ DİYOR Kİ

İşçi sınıfının en büyük direnişi sırasında diğer işçi arkadaşlarıyla birlikte ve en ön saflarda yürüyen Türkiye İşçi Partisi üyesi işçilerin yanı sıra TİP Genel Merkezi sürekli olarak hareketin yanında olduğunu belirten bildiriler yayınladı. Ne varki bu bildiriler hakim sınıfların borazanı olan basın ve TRT tarafından kitlelere duyurulmadı. Ya da bir iki cümleyle geçiştirildi. Bu sayımızda bildirileri tam metin halinde veriyoruz.

PROTESTO VE DİRENME HAREKETLERİNİ TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ OLARAK TAMAMİYLE DESTEKLİYORUZ.

16. Haziran 1970

«Memleketimizin içinde bulunduğu ekonomik ve sosyal bunalıma çare olmak üzere Hükümetin çeşitli baskı ve zorbalık tedbirleri getirmeyi plânladığını biliyoruz. Bu tedbirlerden biri olduğuna evvelce işaret etmiş bulunduğumuz Yeni Sendikalar Kanunu, Türkiye İşçi Partisi dışındaki bütün partilerin elbirliğiyle ve sür'atle Millet Meclisinden çıkmış bulunuyor. Bu gösteriyor ki, hakim sermayedar sınıfların en başta gelen kaygıları, işçileri daha çok sömürmek, kârlarını daha çok arttırmaktır. Bu maksatla, işçilerin devrimci sendikalarda örgütlenmeleri imkânsız kılınmıştır. Buna karşı DİSK'i meydana getiren devrimci işçi sendikalarının ve işçilerin giriştikleri protesto ve direnme hareketlerini Türkiye İşçi Partisi olarak tamamiyle destekliyoruz.

Sendikalaşma özgürlüğünü kısıtlıyarak bütün işçi sınıfımızı tehdit eden bu kanuna karşı DİSK'e bağlı olmıyan diğer bütün sendika ve işçilerin de Anayasal haklarını kullanarak direnmeleri lâzımdır. Partimiz, Anayasamıza aykırı olduğunda hiçbir şüphe bulunmayan bu kanunun iptali için, kesinleşir kesinleşmez Anayasa Mahkemesine derhal müracaat edecektir.»

SIKI YÖNETİM İLÂNI, AP İKTİDARININ İŞÇİLERİN KARŞISINDA VE BÜYÜK SERMAYEDEN YANA OLDUĞUNUN YENİ BİR KANITIDIR

17. Haziran 1970

«Dünkü Kocaeli ve İstanbul'daki olaylar üzerine Hükümetçe sıkı yönetim ilân edilmesi gereksiz ve Anayasaya aykırıdır. Anayasamızın 124. maddesi sıkı yönetimin ancak «savaş hali, savaşı gerektirecek bir durumun başgöstermesi, ayaklanma olması veya vatan ve cumhuriyete karşı kuvvetli ve eylemli bir kalkışma olduğunu gösterir kesin belirtilerin meydana çıkması» hallerinde ilân edilebileceğini söylemektedir.

Oysa işçilerin dün yaptıkları protesto yürüyüşü şeklindeki direnme hareketleri, hükümetin ve mahallî yöneticilerin basiretsizlikleri yüzünden kana bulanmış olmakla beraber, bu hallerden hiçbirine girmemektedir.

Hükümet, henüz kanunlaşmamış olan, mahut sendikalaşma hakkını kısıtlayan tasarıyı geri alacağını söylemek suretiyle, çok ürktüğü anlaşılan olayları kolaylıkla yatıştırabilirdi. Böyle yapmayıp da sıkı yönetim ilân etmeyi tercih etmesi, AP iktidarının ne derece işçiye karşı ve ne derece büyük sermayeden yana olduğunu bir kere daha ortaya koymaktadır. Bu gereksiz ve talihsiz karar, aynı zamanda AP iktidarının ne derece acz ve şaşkınlık içinde olduğunu da göstermektedir.

Türkiye İşçi Partisi daima Anayasadaki demokratik haklardan yana işçi ve emekçilerin yanındadır.»

GERİCİ SALDIRILARINA «ADİ ZABITA VAKALARI» DİYEN İKTİDARIN İŞÇİLERİN DİRENİŞİNİ AYAKLANMA SAYMASI KESİN BİR ZORLAMADIR. İKTİDAR TUTUMUYLA OLAYLARI TAHRİK ETMİŞTİR.

18. Haziran 1970

«Başbakan Demirel'in İstanbul ve Kocaeli'ndeki son işçi yürüyüşü olaylarını bir «Ayaklanma» olarak vasıflandırıp, bunu Sıkı Yönetim için bir gerekçe şeklinde sunması, iktidarın düşünce ve niyetini göstermesi bakımından çok dikkat çekici ve manidardır. Yaralanmalara, ölümlere, bina tahriplerine sebep olan, kısaca, can ve mal emniyetini ciddi şekilde ihlâl eden toplu hareketler son yıllarda defalarca, örneğin Konya, Kayseri, İstanbul (Taksim) ve son olarak Yozgat'ta yeraldığı halde Başbakan Demirel bunları hep «Adi zabıta vakaları» telâkki etmiş; olağanüstü değil, olağan tedbirler alma lüzumunu bile duymamıştır. Yani, can ve mal emniyetine açıkça kasteden toplu saldırılar sağ kanattan ve iktidarın istediği yönde geldiği zaman hükümet bunlara karşı harekete geçmemiştir. İşçilerin hareketi ise, haklı davalarını kamu oyuna duyurmak üzere yalnızca protesto yürüyüşleri şeklinde başlamış ve başlangıçta o niteliğini muhafaza etmiştir. Ancak ikinci gün Vali'nin daveti ile İstanbul'un askerî kuvvetler ve zırhlı araçlarla doldurulması, köprülerin açılması veya elektrik cereyanı geçirilmesi, iki yaka arasında bütün seferlerin durdurulması, yürüyenlerin önüne başta toplum polisi olmak üzere barikatlar ve süngü takmış askerler çıkarılması havayı gerginleştirmiş, heyecanlar tahrik olunmuştur. Ölü ve yaralı sayısının işçi arasında yüksek oluşu ve bunların polis kurşunu

Devamı Sayfa 3 de

TİP DİYOR Kİ

Baştarafı Sayfa 2 de

ile meydana gelmiş olması, gerçekte tahrikin nerden geldiğini ve müessif olaylara kimlerin sebebiyet verdiğini ortaya koymaktadır.

Bütün bunlar gösteriyor ki, İstanbul ve Kocaeli'ndeki işçi yürüyüşünü ve buna bağlı olayları «Ayaklanma» olarak nitelemek, kesin bir zorlamadır. İktidar partisi ve Meclisteki destekleyicilerinin bu Anayasa dışı zorlamaya başvurmaları ve buna dayanarak, gazetelere akseden haberlere göre yeni kanunla varlığına kasdedilen DİSK'in Başkan ve Yöneticileri ile 100'den fazla işçinin tutuklanması, olayların temelinde yatan hoşnutsuzluğu ve huzursuzluğu daha da arttırmaktan başka bir fayda sağlamıyacaktır.

İktidara ağır sorumluluğunu bir kere daha hatırlatırım.»

TİP TEŞKİLATININ ARANMASI ANAYASAYA KARŞI İŞLENEN YENİ BİR SUÇTUR.

22. Haziran 1970

«Partimizin İstanbul İl Merkezi ile bazı ilçe merkezlerinin Sıkı Yönetim Komutanlığı emriyle aranması, Anayasal demokratik rejimi özünden zedeliyen bir harekettir. Ayrıca gözaltına alınanlardan çoğunun, kanuni süre olan 24 saati çok geçtiği halde henüz hakim karşısına çıkarılmamış olması ve bir kısmının polis karakollarında insanlık dışı işlemlere maruz bırakılması aynı doğrultuda hareketlerdir. Sıkı Yönetim, bazı olağanüstü yetkilere haiz bir yönetim biçimi olsa dahi, Anayasa düzeni içinde bir yönetimdir ve Anayasanın 8. maddesi gereğince Anayasa hükümleri ile bağlıdır. Anayasanın 56. maddesine göre siyasi partiler demokratik hayatın vazgeçilmez unsurlarıdır. 11. maddesine göre de millî güvenlik sebebiyle dahi demokratik hak ve hürriyetlerin özüne dokunulamaz. Kaldı ki, Anayasaya aykırılığı su götürmez şekilde ortada olan 1940 tarihli Örfi İdare Kanununda dahi Sıkı Yönetim Komutanlığı emri ile aranması mümkün olan yerler arasında «Siyasi Parti Merkezleri» özellikle zikredilmemiştir. Yeni Anayasamız ise bu konuyu açıklığa kovuşturarak siyasi partilerle ilgili kovuşturmaları Anayasa Mahkemesine bırakmış ve onun adına ancak Cumhuriyet Başsavcılığını takibata yetkili kılmıştır.

Bu nedenlerle, Anayasanın kabulünden 20 küsur yıl önce, İkinci Dünya Savaşı ve tek parti şartları içinde çıkarılmış olan Sıkı Yönetim Kanununa dayanılarak Anayasa hükümlerine açıkça aykırı ve demokratik hayatı özünden zedeleyici hareketlere asla cevaz yoktur.

Kocaeli ve İstanbul'da yeralan geçen haftanın olaylarını açık bir zorlama ile «Ayaklanma» tarifi içine sokup Sıkı Yönetim İlânı kararını geçirten iktidarın, meselelere geçerli çözüm yolları aramak yerine, baskı ve şiddet usullerine başvurmaya yöneldiği belliydi. Şimdi iktidar, adı geçen illerdeki olağanüstü durumdan Partimize ve genellikle işçi sınıfı hareketi ve sosyalist harekete karşı ötedenberi beslediği ve açığa vurduğu niyetlerini gerçekleştirmek için yararlanmaya kalkışacaksa, Anayasa dışına düşen bir iktidar olduğunu bir kere daha belgelemiş olmaktan gayrı bir sonuç elde edemiyecektir.»

İşçiler Zincirlerini

Baştarafı 1 de

delelerinden rahatsız olan burjuvazi ve patronların iktidarı, devrimci sendikaları, DİSK'i, dolayısıyla işçi mücadelesini ezmek amacıyla Sendikalar Kanununu değiştirmeye karar verdi.

Mecliste, eğemen sınıfların her kanadının elbirliği yaparak kabul ettiği kanunla sendika seçme hakkı ortadan kaldırılıyor, grev hakkı göstermelik bir hak haline getiriliyor, İşçiler patronların emrindeki sarı sendikaların karşısında çaresiz bırakılıyordu. Bu durumda, işçilerin direnmekten, kendi haklarını kendileri almaktan başka çaresi yoktu. Böylece burjuvazinin ödünü koparan işçi direnişine, işçiler, patronların iktidarı tarafından zorlandılar.

İŞÇİ KANI DÖKÜLÜYOR

16 Haziranda sabahın erken saatlerinden itibaren İstanbul'un dört bir tarafındaki fabrikalardan çıkan işçiler, binlerce kişilik gruplar halinde işçi mahallelerinden şehrin merkezine doğru yürüyüşe geçtiler.

Leventteki fabrikaların işçileri profilo işçilerinin öncülüğünde İstinye'den gelen, grev hakkını almanın zorlu dövüşlerinde yetişmiş yiğit KAVEL işçileri ile birleşerek Taksime doğru yürüdüler. Yürüyüş kolunun önünde işçi tulumlarıyla kadın işçiler yürüyordu. Bütün bu yürüyüşler silahsız, saldırısız ve tam disiplinli hareketlerdi. Tekfen fabrikası önünde polis ve asker barikatı ile karşılaşıldı. Fırsat buldukça devrimci öğrenci dövmeye alışmış polis bu defa işçilere saldırdı. Kadın işçiler insafsızca coplandı. İşçilerin üzerine ateş açıldı. Vurulup düşenlerin yerini dolduranlarla yürüyüşe devam edildi. Patronların bekçisi ve güven kaynağı toplum polisi perişan olmuş kaçarken, patronların iktidarı bir kere daha işçi kanı dökmüştü.

Topkapı dışındaki fabrikaların işçileri, Topkapı üzerinden yürüyüşe geçtiler. Önlerine konan barikatları aşarak, polisleri dağıtarak şehire girdiler ve Vilayete doğru ilerlemeye başladılar.

Anadolu yakasında yürüyen işçiler Ankara yolunun 1. kilometresinde polis barikatıyla karşılaştılar. Polisle çatışıldı, yürüyüş Üsküdar'a doğru devam etti. Askeri birliklerin kurduğu barikatlar karşısında yürüyüş kolu Kadıköy'e yöneldi.

Tutuklanan arkadaşlarını geri almak isteyen işçilere Kadıköy Kaymakamlığı önünde yeniden kurşun sıkıldı. Anadolu yakasından Kartal ve Pendik bölgesinden gelen 40 bin işçinin bu dev yürüyüşü karşısında burjuvazi korkudan şaşkına dönmüştü, bir yandan işçi kanı dökülürken diğer yandan çeşitli işçi gruplarının birleşmesini önlemek amacıyla köprüler açıldı. Vapur seferleri durduruldu. Yollar tanklarla kapatıldı. Patronların iktidarı bir kere dehşete kapılmıştı. Hükümet yaptığı olağanüstü bir toplantıyla İstanbul ve İzmit'de Anayasaya aykırı bir şekilde Sıkı Yönetim kararı aldı. Böylece patronlar ve onların iktidarı süngülerin arkasına saklanmıştı. Yeni askeri birlikler şehre girdiler geç saatlerde kan kokan bir sessizlik İstanbulu kapladı.

DİRENİŞ YAYILIYOR

Sıkı Yönetim ilânından sonra işçi yürüyüşleri durdu. Fakat işçiler direnişlerine fabrikalarda devam ediyorlar. Fabrikalarda toplanan işçiler işbaşı yapmıyorlar. Ayrıca Kocaeli'de Gebze Çayırova arasında 5000 kadar işçi yürüyüşlerine devam etmektedirler. DİSK'e üye işçiler Ankara ve İzmir'de direnişe katıldılar. İzmir'de binlerce işçi çalışmaları durdurdular.

Bundan başka Türkiye'nin çeşitli yerlerinden bir çok işçi kuruluşu, direnişi desteklediklerini bildirdiler. Gerektiğinde eyleme geçebileceklerini belirttiler.

HAİN TÜRK-İŞ DİRENİŞE KARŞI

Ne var ki, ihanet cephesi de boş durmuyordu. Türkiye'de sendikalı işçilerin çoğunu bünyesinde topladığını ilân ederek övünen Türk-İş işçilerin bu en haklı davasında işçilerin karşısında yer aldı. En yetkili liderlerinin ağzından, işçilerin demokratik haklarını almak için yaptıkları bu direnişe, «komünist ihtilâl provası» diyerek karşı çıktı. Yürüyüşe geçen işçilerin karşısına, henüz direnişe katılmamış işçileri çıkaracaklarını söyleyenler de, gene ihanet cephesine katılan Türk-İş liderlerinden başkası değildi. Gerçi, bunların karşı çıkmaları ve tehditleri sözde kaldı. Türk-İş'e bağlı sendikalarda toplanmış olan işçilerin de yürüyüşe ve direnişe katılmaları, işçi sınıfının mücadelesinde, gerici sendikaların paralelinde olmadığını bir daha gösteriyordu.

Ama bu ihanet, unutulmayacaktır. Türk-İş'in «sarı» liderleri düştükleri hainlik çukurunda debelendikçe batacaklardır.

GÜNDEM

Baştarafı 1 de

Devrimci sendika liderleri kanunun sakıncalarını anlatmak için çalmadık kapı bırakmadılar. Ta Cumhurbaşkanına kadar çıktılar. Fakat burjuva politikacıları sadece kös dinlediler.

Bunun üzerine işçiler direnmeye karar verdiler. İşçilerin bu direnişini faşist baskılarını arttırmak için vesile sayan iktidar, Taksim'e kadar yürüyüp bir miting yaptıktan sonra dağılmak kararında olan işçilerin karşısına toplum polisini ve askerleri çıkardı, ateş açtırdı. Böylece başlayan çatışmaları «ayaklanma» sayarak anayasaya aykırı bir şekilde sıkı yönetim ilân etti.

Olayların kısa özeti budur. Asıl önemli olan, bu büyük direnişin Türkiye'nin toplumsal gelişmesine getirdiği katkılardır.

Direniş, 70.000'in üzerinde işçinin bilinçli, disiplinli ve geniş ölçüde örgütlü bir hareketidir. Bu hareket, uzun bir tarihî birikimin ve çetin mücadele sürecinden elde edilen deneylerin ürünüdür. Birden bire doğan kendiliğinden (spontane) bir hareket değildir.

Bu direnişiyle işçi sınıfı, bağımsız bir siyasi güç olarak varolduğunu ortaya koymuştur. Hakim sınıfların paniğe kapılmalarının asıl nedeni de direnişin bu siyasi karakteridir. Bu karakterde bir işçi hareketi cumhuriyetten bu yana ilk defa olmaktadır.

İşçilerin direnişi, bu direnişe katılan 70.000 işçinin 30.000'inin Türk-İş'e bağlı sendikaların üyesi olan işçilerden oluşmasının da gösterdiği gibi, Türk-İş'in kof bir kuruluş olduğunu ortaya çıkarmıştır.

İşçi sınıfının bu büyük direnişi ayrıca sosyalist mücadelemize de ışık tutmaktadır. Bu hareket, sosyalist hareket içindeki strateji tartışmalarını bir anda anlamsızlaştıracak kadar, bu tartışmaların içinde olanlara aydınlık getirmiştir.

Bununla, Türkiye'de esas çelişmenin, günlük somut çelişmenin, emek-sermaye çelişmesi olduğu bir kez daha anlaşılmıştır.

Siyasî iktidara, burjuvazinin yerine geçebilecek tek bağımsız siyasî gücün işçi sınıfı olduğunu bu hareket kesin olarak göstermiştir.

Türkiye'nin nabzının sanayide attığı işçilerin bu direnişiyle ortaya çıkmıştır.

İşçi sınıfı, direnişiyle, ülkemizdeki ilerici mücadelelerin başını çektiğini dost düşman herkese kabul ettirmiştir.

Olaylar, Türkiye İşçi Partisi'nin sosyalist gücünün sağlamlığını, doğrultusunun tutarlılığını yeniden göstermektedir. İşçilerin direnişine katılan üyeleri, işçi direnişinin en ön saflarında yürüyen partili militanları ve baştan beri işçi mücadelesinin kesin bir şekilde yanında yer alan, mücadeleyi şaşmaz bir kararlılıkla destekleyen genel merkezi ve teşkilâtlarıyla Türkiye İşçi Partisi, Türkiye'deki sosyalist mücadelenin öncü gücü olduğunu bir kez daha ispat etmiştir.

Son olarak işçi sınıfının siyasi karakterli bu büyük direnişi, EMEK'in yılmadan tekrarladığı görüşlerini doğrulamıştır. İşçi sınıfının, ülkemizde, sosyalist devrim için mücadele verilmesini mümkün kılacak bir nicelik ve nitelikte olduğunu, örgütlenme ve bilinç seviyesinin hızla geliştiğini, özetle işçi sınıfının «bağımsız bir siyasi güç olarak» burjuvazinin karşısında yerini alabilecek düzeyde bulunduğunu, son işçi hareketi kesinlikle göstermiştir.

İşçi sınıfının bu büyük direnişi, mücadelemizin karakteri ve amacı hakkında, en küçük bir tereddüte yer bırakmayacak bir açıklık getirmiştir. Mücadelemiz sosyalist devrim mücadelesidir, amacımız burjuva iktidarının yerine işçi ve emekçi sınıflar iktidarının geçmesidir.

TİP İşçilerin Yanında

Baştarafı 1 de

bu son direniş dolayısıyla bir kez daha ispat etmiştir.

İLERİCİ KURULUŞLAR VE AYDINLAR DA İŞÇİLERİ DESTEKLİYOR

İşçilerin haklı direnişi, ülkemizdeki bütün ilerici güçlerin desteğini kazanmıştır. İçlerinde, öğretmen kuruluşları, meslek odaları ve gençlik örgütlerinin bulunduğu 18 örgüt yayınladıkları bildiriyle, işçilerin direnişini desteklemiş ve çıkarılmak istenen sendikalar kanununun Anayasaya aykırı olduğunu ve işçi direnişinin bir demokratik hak talebi niteliğinde bulunduğunu belirtmişlerdir. Yayınladıkları bir bildiriyle çıkarılmak istenen, Sendikalar kanunun Anayasaya aykırı olduğunu belirten, Hukuk ve Siyasal Bilgiler Fakülteleri öğretim üyeleri de işçilerin demokratik hak mücadelelerinin yanında yer almışlardır.

İKTİDARIN FAŞİST TEDBİRLERİ TİP'i YOLUNDAN ALIKOYAMAZ

Türkiye işçi sınıfının devrimci direnişi, hakim sınıflara ve iktidara, Türkiye İşçi Partisi'ne saldırmak için yeni bir vesile sağladı. İşçilerin haklarını kısıtlamaya kalkarak, tek tahrikçi durumunda bulunan iktidar, suçu başkasına yüklemenin telaşı içinde, bütün borazanlarını hücuma geçirdi. Direnişi TİP'in düzenlediği ve kışkırttığı havasını yayarak suçunu hafifletmeye çalıştı. Direnişe işçi arkadaşlarıyla birlikte katılan TİP'li işçiler, öncelikle göz altına alındılar, İstanbul'da Türkiye İşçi Partisi il ve ilçe merkezleri arandı. Sıkı yönetim makamları, şiddet uygulamalarını, işçi hareketlerini tamamiyle desteklediğini açıkca ilân eden TİP'e yönelttiler. Bir çok parti üyesi işçi ve aydın tutuklandı.

Bununla hakim sınıfların yaptığı, kendi suç hanelerine yeni Anayasa suçları eklemekten başka bir şey değildir. Sıkı Yönetim ilân etmek, sosyalistlere karşı kanunsuz baskılar uygulamak işçi mücadelesini durduramaz.

Büyük burjuvazinin temsilcisi olduğunu bu olayda da gösteren iktidar, şiddet uygulamalarını, faşizan tedbirleri kısa zamanda terketmek ve işçilerin seslerine kulak vermek zorundadır. Anayasa çiğnenerek ilan edilen sıkı yönetim sorunlara çözüm getiremez. Tersine, sorunları ağırlaştırır. Bu gerçek bilinmelidir.

Baskı ve zulüm sosyalistleri yıldıramaz. İşçi sınıfının siyasi örgütü olan Türkiye İşçi Partisi'ni hiç bir kuvvet işçilerin yanında yer almaktan alıkoyamaz. Biz sosyalistler buna inanıyoruz.

Türkiye İşçi Partisi ve sosyalistler; elbette, işçi direnişinin yanındadırlar; elbette, bütün baskı ve terör tedbirlerine karşıdırlar; elbette, işçi direnişini bastırmak için uydurulmuş «ayaklanma» masalına dayanan Sıkı Yönetim ilânına karşıdırlar ve elbette, hak mücadelesini kurşunla karşılayanlardan, bunun hesabı sorulacaktır.

EMEK'İN ELİNİZDEKİ HAFTALIK YAYINI SOSYALİSTLERE PARASIZ OLARAK GÖNDERİLMEKTEDİR. HAFTALIK YAYININ ELİNE GEÇMESİNİ İSTEDİĞİNİZ SOSYALİSTLERİN ADRESLERİNİ EMEK'E BİLDİRİNİZ.

EMEK Haftalık Yayın ✱ EMEK Dergisinin Ekidir.

Haziran 1970; Sayı : 6

Fiatı : 25 Krş.

Dizgi ve Baskı : Baylan Basım ve Ciltevi

Adres : Süleyman Sırrı Sokak 2/8 Yenişehir — ANKARA

GİDECEĞİ YER :

....

....

....

